

Pierwsze Spotkanie Wspólnoty Dojrzałej Samotności

15 marca 2008

Audio

[Posłuchaj pierwszego spotkania](#) (36 min.)

Kolejne spotkanie: 19 kwietnia 2008

Podsumowanie pierwszego spotkania

Opiekun grupy o. Jerzy Gawlik, SVD, po modlitwie rozpoczynającej spotkanie, nawiązał do dzisiejszej uroczystości św. Józefa, obrał go patronem Wspólnoty Dojrzałej Samotności powstałej przy parafii św. Józefa Robotnika w Wheeling.

Święty Józefie - módl się za nami!

W spotkaniu wzięło udział 10 osób wraz z opiekunem grupy. Uczestniczki spotkania to matki, babcie, wdowy, żony, osoby samotne oraz rozwiedzione (również z anolmentem, czyli orzeczeniem Kościoła o nieważności zawartego małżeństwa). Temat samotności był bliski każdemu z racji życiowych doświadczeń.

Uczestnicy spotkania poinformowani zostali o wcześniejszych przygotowaniach związanych z powołaniem nowej wspólnoty w Kościele m.in. konsultacji z doświadczonymi duszpasterzami, którzy pozytywnie zaopiniowali przedstawiony im projekt Wspólnoty Dojrzałej Samotności.

Wystosowany został również list do tutejszego ks. bpa Tomasza Paprockiego wraz z opracowanym projektem wspólnoty i pisemną opinią ks. Pawła Bandurskiego, SCh - Prowincjała Księży Chrystusowców w Ameryce Północnej. Spotkania w parafii odbywają się za zgodą i aprobatą proboszcza ks. Michaela Bonnera, SVD

O. Jerzy wprowadzając w temat samotności podkreślił, że samotność najczęściej kojarzona jest z osobami samotnymi, podczas gdy jest ona doświadczeniem wpisanym w życie każdego człowieka. Opatrzność Boska sprawia, że każdy człowiek staje wobec zadania przekształcania przeżywanej samotności, która sama w sobie jest trudna, bolesna, i nie jest wartością pożądaną. Stan samotności staje się konkretnym wyzwaniem dla człowieka i zmusza go do właściwego zagospodarowania tej niechcianej przestrzeni przez wypełnienie jej właściwą więzią i relacjami z Bogiem i bliźnimi. Wielu przeżywających samotność wywołaną różnorodnymi sytuacjami życiowymi, stawia sobie pytanie: czy nowy związek emocjonalny przyniesie ulgę w przeżywanej, trudnej samotności. Jednocześnie wielu spośród przeżywających samotność już nie odczuwa potrzeby zawierania nowych związków emocjonalnych w celu pomniejszenia jej

uciążliwości, ponieważ czują się spełnieni w swojej samotności wypełnionej żywą relacją z Bogiem i przyjętą odpowiedzialnością za rodzinę i bliźnich.

Uzucie samotności przeżywane boleśnie zwykle jest przemijające - w miarę upływu czasu staje się ono lżejsze, wreszcie zanika, a dając nowy powiew wolności od zbędnych przywiązań, umacnia komunie z Bogiem.

Przeżywający samotność czują się szczęśliwi.

Bardzo ważny dla każdego staje się czas przeżyć trudnej i bolesnej samotności, która niejednokrotnie podpowiada złe rozwiązania. Można tą sytuację porównać do kuszenia Pana Jezusa na pustyni. Jego bliskość z Ojcem, uchroniła Go przed szatańską propozycją, która miała Jezusa odwieść od wypełnienia woli Ojca. Bądźmy świadomi, że każdy z nas na pustynnej samotności na pewno spotka się z szatańskimi propozycjami, niepozabawionymi pozorem dobra. Jaki mamy oręż, by się im oprzeć?

Wnioski

Samotność bolesną i niechcianą można i należy uczynić wartością pozytywną poprzez:

1. Uświadomienie sobie powszechnego powołania do świętości czyli wypełnienie życia służbą Bogu i bliźniemu
2. Ożywienie więzi (na modlitwie adoracyjnej) z Bogiem, który jest Osobą
3. Odkrycie w sobie nowych możliwości, które wyzwalane są przez doświadczenia życiowe

Warto podkreślić dwie wypowiedzi:

1. Każdy człowiek jest lub bywa samotny.
2. Do samotności warto, i należy przygotować się, bo w nieznanym momencie życia dotyka każdego (choćby z powodu śmierci najbliższych nam osób). Powyższe argumenty uznane zostały za wystarczające do powołania Wspólnoty Dojrzałej Samotności, z jej określonymi celami i zadaniami. (patrz: cele i zadania WDS)

Sprawy organizacyjne

1. Spotkania wspólnoty WDS odbywać się będą w każdą третią sobotą miesiąca po Mszy św. rozpoczynającej się o godz. 6:30 wieczorem w parafii św. Józefa Robotnika w Wheeling.
2. Spotkania mogą być nagrywane na magnetofon, aby poprzez stronę internetową mogły służyć za wzór innym podobnym wspólnotom.
3. We wspólnocie obowiązuje dyskrecja, zyczliwość i gotowość niesienia pomocy potrzebującym.
4. Spotkania będą odbywały się przy "okrągłym stole"
5. Czas spotkania ok. 1 godziny, choć w razie potrzeby nie wyklucza się przedłużenia spotkania.